

# БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ  
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ  
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год XVI брой 11 (1314)

Търново, събота, 23 януари 1960 г.

Цена 20 ст

## Нова голяма победа на съветското ракетостроене

Съветската наука побеждава

### Право в целта

В сряда вечерта в Съветския съюз бе изстреляна успешно мощна многостепенна ракета. Макетът на последната степен, като преодолява плътните слоеве на атмосферата, достигна водната повърхност на Тихия океан на по-малко от 2 км от определената точка на падане. И това на разстояние по земната повърхност 12,5 хиляди километра от мястото на изстрелването!

Тази радостна новина, последвала след вестта за едностранинното намаляване на съветските въоръжени сили с 1,200,000 души, обходи за кратко време всички къщи на земното кълбо.

Посрещнаха я навсякъде топло, като вестител на ново мирно завоевание на човечеството. Признатия навсякъде, голямото постижение на съветската наука и техника развиваща се с невероятни бързи темпове под грижите на жизнеспособния социалистически строй.

Никой вече на Запад не спори за величието на съветските постижения. И, въпреки своите предимства, Съветският съюз подава ръка за мир, защото социалистическият строй е строй на мира и човешкото щастие.

С радост посрещнаха новината и трудещите се от Търновски окръг. И всеки очаква с нетърпение следващите опити, които ще отворят пътя на човека към Космоса, които ще укрепят още по-здраво позициите на мира в света.

Нови пукнатини в „студената война“, ново сгромолясане на „ледените планини“ в международните отношения — това са резултатите от новата победа на Съветския съюз. И нека тя победи се многократно за пълното разтопяване на ледовете, за щастieto на човечеството.

Сърдечен братски привет на съветския народ — ковач на тия величави победи!

След доклада на другаря Т. Живков

### Ръководство в нашата работа

Съвещанието, което се проведе на 12 януари т. г. в София със секретарите на общинските, градските, районните и окръжните комитети на Партията, доклада на др. Тодор Живков, изнесен на това съвещание, изводите, които се правят в него, оценявам като навременни и изключително полезни.

Задачите, намерили място в доклада, са съвсем близки до нашата действителност. Централно място в него заема работата на общинските партийни комитети, тяхната роля и функции. За една година практически опит ние намерихме много интересни и положителни форми на работа. Но имаме и някои недостатъци. Докладът ни помага да ги видим.

Задачите за засилване на партийния и общественния контрол за създаване на

доброволни отреди, които ще водят борба с нарушенията на общественния ред, са много навременни. Те ще спомогнат за възпитанието на трудещите се. И в нашето село Ресен имаме хора, които допускат нарушения на социалистическата законност и нормите на социалистическия морал.

С голяма вестина в доклада са разработени въпросите на масово-политическата работа, нейното съдържание и насоки. Важни са също така въпросите за укрепване на партийната дисциплина, морал и единство. Нашата задача ние виждаме сега в това да изучим доклада, да го възприемем и прилагаме като ръководство в по-нататъшната ни работа.

Траян ЧОБАНОВ  
партиен секретар при ТКЗС  
в с. Ресен

### ЧЕСТВУВАХА ДЕНЯ НА РОДИЛНАТА ПОМОЩ

Всяка година у нас се празнува най-тържествено и непринудено 21 януари — Деня на родилната помощ и на нашата майка. С не по-малка тържественост и непринуденост се чествуват 21 януари и тази година в градовете и селата на нашия окръг.

В много организации на Отечествения фронт в Търново бяха устроени седанки, където трудещите се жени изказаха своята благодарност към Партията за грижите, които се ползват за тях — за бременните, майките и децата. Група анти-

вистки на Отечествения фронт посетиха акушеро-гинекологическото отделение при Окръжната болница и поздравиха здравите работници, като им поднесоха цветя и скромни подаръци. В четвъртък вечерта на голямо събрание, което се състоя в Дома на офицера, говориха началникът на акушеро-гинекологическото отделение д-р Кънчев.

Тържествено бе чествуван Денят на родилната помощ и в гр. Елена, където бяха организирани много прояви, свързани с този ден, а в селата на читалището на 21

януари се състоя и масово посетено събрание. Тук бяха наградени и 10 майки с ордени „Майчина слава“ и „Майчинство“.

С много и разнообразни инициативи посрещнаха и отпразнуваха Деня на родилната помощ и майките в района на гр. Лясковец. В Козарец бе изнесена подходяща литературно-музикална програма и едноактна пиеса. Много песни и стихове бяха изпълнени на събранията, жените в с. Добри дял. Взаимни гостувания си направиха майките в Мердзлия.

В чест на 21 януари и 8

Иванка Н. ВУЧКОВА  
работничка в предания цех  
на ф-ка „В. Мавриков“ — Търново

### Вдъхновение за кооператорите

Съобщението за изстрелването на многостепенна балистична ракета се посрещна с голямо и радостно оживление от трудещите се кооператори и кооператорки в ТКЗС „Октомврийска победа“ в с. Поликраище. Навсякъде по кооперативните блокове, в зеленчуковата градина, в сладкарницата и в магазините се коментира оживено безспорният успех на съветската ракетна техника. По всички

лица сияе усмивка. — Заковавалото сърце бие по-силно от всеки друг път. Още един път се затвориха устата на тези, които говорят против безспорните успехи на Съветския съюз — каза разгорещено на един дъх Любен Куков, звеновод в IV-та градинарска бригада.

Новата победа вдъхновява кооператорите за работа.

Т. Иванчев, дописник

### БЛАГОТВОРНО ОТРАЖЕНИЕ

Бъв всички помещения, на всички работни места в свилоточната ф-ка „В. Коларов“ в Търново е оживено. Работниците коментират по току-що дадените лични обещания.

Създаденият ентусиазъм още от първия работен ден на годината не стиха и сега. Въпреки напрегнатите показатели на плана, към 20 януари той е изпълнен 103 на сто, като е дадена надпланова продукция за 27,000 лева.

Безспорно най-голямо е вниманието към качеството на продукцията. Затова

и съревнованието между то-чачките е най-голямо. С най-висок процент първокачествена греж са Стефка Карлукова — 86 на сто, Иванка Желева и Иванка Иванова с по 79 на сто, Атидж Асанова — 78 на сто, Иванка Кузева — 77 на сто, Момчило Курдолов — 71 на сто и много други. А това е гаранция, че обещанието на целия колектив да даде 68 на сто първокачествен греж ще бъде изпълнено.

Веста за успешното изстрелване на многостепенна балистична ракета в район на Тихия океан се посрещна с радост от целия работнически колектив.

— Изразявам най-гореща благодарност към Съветския съюз — най-верния защител на мира в света, — заяви Ирмиз Качакова, секционен майстор в предприятието. — Аз ще работя с още по-големи сили, за да може нашата секция да излезе на първо място в социалистическото съревнование сред целия производствен колектив.

### През януари с преизпълнение

Тази година работническият колектив на промишления комбинат в Търново има да изпълнява един план, увеличен с 4 милиона лева в сравнение с миналогодишния. На цехови и общи събрания работниците направиха много предложения. Въз основа на които се реши планът да бъде преизпълнен с 1.1 на сто.

Още от първите дни на 1960 година започна трескава работа. И на 20 януа-

## Другарят Енчо Стайков сред избирателите

★ Обиколка из района ★ Снощното събрание в кино „9 септември“ ★

В четвъртък преди обед членът на Политбюро на Централния комитет на Българската комунистическа партия и председател на Изпълнителния комитет на Националния съвет на Отечествения фронт др. Енчо Стайков посети с. Дебелец и машиностроителния завод „Червена звезда“. Той беше съпроводен от др. Димитър Стойков, член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП, както и от председателя на Изпълко-

ма на Окръжния народен съвет др. Христо Павлов. Машиностроителите, които успешно изпълняват производствените си задачи за настоящата година, в разговор със своите ръководители обсъдиха въпроси от нови мероприятия за подобряване на производството на още повече строителни машини, тъй необходими сега за нашето строителство. Другарят Стайков посочи, че трябва още по-решително, с още по-голяма енергия да се използват благоприятни-

те дни за строителство. В общинския народен съвет в селото другарят Стайков разговаря с местните ръководители. След обед, придружен от първия секретар на Градския комитет на БКП Радул Минчев, др. Стайков посети редица села край Търново. В с. Чолаковци той беседва с ръководителите на селото и се интересува от оствещаването на поръченията на избирателите. По стопанските задачи на село Малък Чифлик той даде

ценни напътствия, особено от нуждата по-скоро да се изгради говедовъдна ферма в селото. Засега и въпроса за благоустрояването на селото.

Същия ден другарят Енчо Стайков посети и село Шереметя, където се срещна с ръководителите и избирателите от това село.

Вчера преди обед в Търново др. Стайков се срещна с окръжното ръководство на Отечествения фронт и води разговор по методите и формите на работа в организацията.

Снощи салонът на кино „Девети септември“ не можа да побере всички желаещи да чуят др. Стайков, който говори пред избирателите си по въпросите на международното положение, работата на Четвъртата сесия на Народното събрание и стопанските задачи през настоящата година.

В речта си той се спира на големите изменения в международните отношения, настъпили през изтеклата 1959 година и подчерта нарасналите възможности за мирно разрешение на спорните въпроси между Съветския съюз и САЩ в резултат на историческото посещение на Н. С. Хрушчов в САЩ. Другарят Стайков изтъкна големите възможности за омилотворяване на света. Но, продължи той, ако някой безумец дръзне да нападне Съветския съюз или някой от страните на социалистическия лагер, то изживелият своето време буржоазен строй ще отиде в архивата на миналото.

С бурни одобрения при събстващите посрещнаха думите на др. Стайков за новото намаление числеността на въоръжените сили на Съветския съюз с 1,200,000 души, новите грандиозни успехи на съветската ракетна техника, постигнати с пускането на гигантска многостепенна балистична ракета в направление на Тихия океан. Другарят Стайков обширно говори за успехите на нашата страна и подробно осветли стопанските задачи по плана за 1960 година.

Особено внимание др. Енчо Стайков отдели на въпроса за новото строителство в Търново, за икономическото изграждане на града, жилищното строителство, оформлението на общ ансамбъл от старата и новата част на Търново и други въпроси, свързани с развитието на окръжния център не само като административен град, но и като стопански център и туристически обект от международен мащаб.

Речта на другаря Енчо Стайков беше изслушана с голямо внимание и изразена с дълго стехихващи аплодисменти.

### Неоправдано спокойствие

През тия зимни дни неотложни задачи зоват на творчески труд. До пролетта трябва всяко да бъде готово, нито ден да не се пропие. Кооператорите от Бяла черква, Росица и Вишовград добре разбират това и сега мнозина от тях са на своя трудов пост. По канали, по блокове и градини, те се трудят за да бъдат успешните през есента още по-добри.

В тези дни непросто е обаче отношението на меха-

низаторите от Вишовград и техния бригадир Иван Маринов. Въпреки многократните напомняния, те пропусват благоприятните за работа зимни дни. А над 1,200 декара площи трябва да бъдат изорани дълбоко за засяване на пролетни култури. И площите за засяване на тютюна в района на с. Вишовград не са подготвени, вина за което има и отговорникът по тютюна Таю Енев.

П. Иванов

### И в мразовитите дни

Борбата за повече ран зеленчук е изведена в зеленчуковата градина и в най-студените януарски дни голяма част от членовете на бригадата на Иван Маринов от с. Драганово.

Един от кооператорите извозват оборски тор за пълнене на парници, други плетат рогозки и кошове. Хри-

сто Атанасов и Бони Бонев бързат да опледят и подхранят репичките. Дойчин Пенев и група кооператори пикират шипков разсад. Григор Хайлазов проверява температурата в оранжерията, следи за състоянието на шипковия и краставичния разсад.

Т. Желязков, дописник

### ОТКРИТА ИЗЛОЖБА

Вчера във файтовете на кино „Девети септември“ в Търново бе открита първата любителска фотоизложба, организирана от Окръжния комитет за българо-съветска дружба, Окръжния комитет за защита на мира и любителския кино клуб „Трапезица“.

Около 80 художествени фотоснимки, направени от Денчо Кучаров по време на миналогодишния рейс на българските борци за мир в Съветския съюз, отразяват незабравими моменти от посещението в Москва, Ленинград, Киев и други.

Художествените табла приличат много посетители.

Изложбата бе разгледана

от другарите Енчо Стайков, Димитър Стойков, както и от много граждани.

### Из Съветския съюз

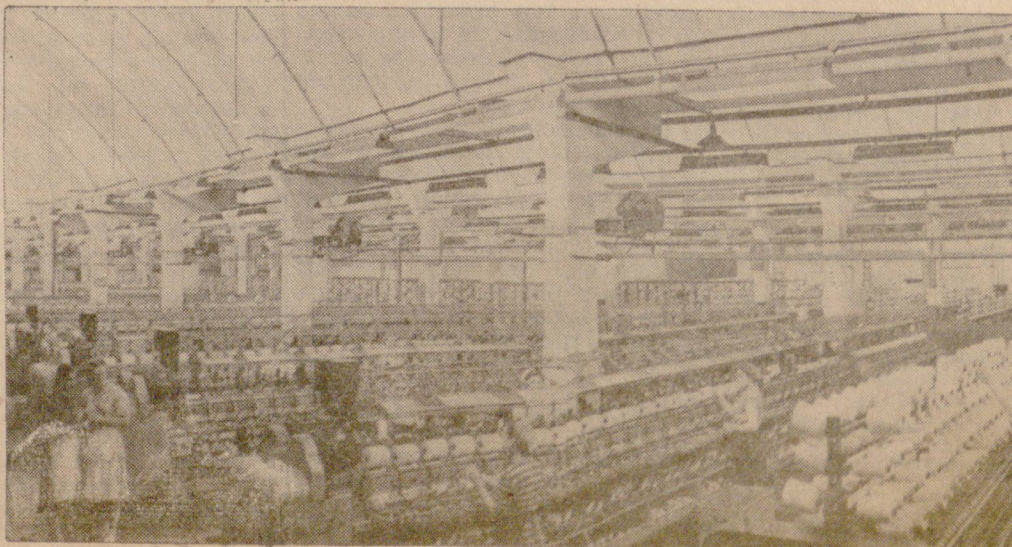
#### Ташкентският текстилен комбинат

С небивал темп върви напред развитието на промишлеността в Съветския съюз. Скоро необятната страна ще надмине най-развитата капиталистическа страна на САЩ по промишлено производство на глава от населението.

Нов, огромен текстилен комбинат израсна в град Ташкент, Узбекска ССР. В просторните слънчеви цехове на комбината се носи песента на хилядите вретена и шумът на станове. А под опитните ръце на прочутите майстори излизат чудно хубави платове.

На снимките: Един от цеховете на комбината и художниците Маргарита Шахина, София Шаховская и Мавлян Асланов обсъждат нови проекти за национални тъкани.

Снимки: Д. Шоломович



# ШЕСТ ДЕСЕТ ГОДИНИ ОТ ОСНОВАВАНЕТО НА БЗНС

Петко КОЖУХАРОВ  
председател на Окръжното ръководство на БЗНС

Преди 60 години, на 28, 29 и 30 декември 1899 година (стар стил) в гр. Плевен се състоя първият учредителен конгрес на БЗНС. Земеделският съюз се създаде тогава, когато селските маси пълнаха под безкрупнната експлоатация на ливхари, спекуланти и земяделци, под грубо то насилие и грабеж на буржоазните каторжни управленения. Земеделският съюз се създаде в края на миналия век, когато цели краища на страната бяха застрашени от глад и мизерия, а буржоазната държава се готвеше чрез данъка за дясатъка да изгасне плодотворите на селския труд.

Условието, при които беше създаден нашият съюз, определяха и характера на неговата бъдеща дейност и борби. Макар и с още неизяснени политически разбирания, Земеделският съюз бе принуден от събитията още в първите месеци след образуването си да се вмеси най-активно в борбата срещу дясатъка.

Борбата срещу дясатъка, макар и завършила с поражение, допринесе за по-нататъшното избистряне идеологията на Земеделския съюз, главно за преодоляване на професионално-просветния характер, който той имаше в началото и за окончателното му превръщане в самостоятелна политическа организация на селските труженници.

Идеиното оформяне на Земеделския съюз като съставна селска политическа организация тогава го отдели от другите буржоазни партии и го свърза здраво с широките селски маси. Земеделският съюз, след окончателното му политическо оформяне през 1905 година, се ангажира в ожесточена политическа борба с градо-буржоазните партии. В тази борба той постигна бързи успехи и вече през 1907—1908 година стана важен политически фактор в нашата страна.

Под влиянието на борческото перо и огненото слово на Александър Стамболийски и на неговите дъри, сдружените земеделци насочиха силите си срещу произволите и грабежите на спекуланти, ливхари и властимащители партизани. Самият Земеделски съюз застана в открита борба срещу произвола на монархия.

В разгара на борбата срещу монархия, Земеделският съюз пося семето на републиканизма в съзнанието на сдружените земеделци. Оттогава всички борби на Земеделския съюз до възлизането на България в Балканската война и Първата империалистическа война, през време на самата война и особено в края на войната имаха подчертан противомонархичен характер. Развечан бе монархизмът в съзнанието на широките селски маси и по този начин беше подготвена почвата за издигане на лозунгите за републиканско управление. Тези лозунги бяха с възторг възприети от сдружените земеделци по време на Радомирската република. Под знака на тези лозунги премина и земеделското управление, което беше съборено с преврат, подготвен и ръководен от самия монарх.

Разбира се, в своята борба за народно управление Земеделският съюз допускаше грешки, резултат преди всичко на неговата съсловна идеология. Но те не изменият по начало прогресивния характер на Земеделския съюз, неговата здрава демократична основа, изградена върху подкрепата и доверието на широките маси от селското население.

Тежки години изживя Земеделският съюз след деветоюнския преврат. През годините на дивия фашистки терор жертва станаха хиляди доблестни сдружени земеделци.

Земеделският съюз след деветоюнския преврат не можеше повече да остане изолиран от общата борба на тружените се. Врагът беше общ за всички тружените се и борбата срещу него трябваше да бъде обща. В тежките дни след деветоюнския преврат, в участниците и затворите, заедно прекарваха комунисти и земеделци. Врагът не ги делеше.

В тези условия се роди единният фронт между комунисти и земеделци за братска съвместна борба срещу фашистката диктатура и за създаване на работническо-селска власт. Под лозунга на единния фронт застанаха всички честни сдружени земеделци, под този лозунг начело с Васил Коларов и Георги Димитров, работници и селяни, комунисти и земеделци се вдигаха на възбуждено въстание през 1923 година.

Единният фронт на комунисти и земеделци от 1923 година прерасна в Отечествен фронт през 1942 година, в който се обединиха всички патриотични български синове за борба срещу фашистката диктатура и за спасяване на Родната от грозящата я военна катастрофа. Под знамето на Отечествен фронт, под ръководството на Комунистическата партия, беше организирано и проведено народното въстание на 9 септември 1944 година, което разгроми окончателно монархо-фашизма и изгради новата Народна власт.

Славната деветосептемврийска народна победа разкри и за сдружените земеделци широко поле за осъществяване идеалите на редицата поколения сдружени земеделци, на Александър Стамболийски и неговите верни съратници, посочи пътищата за най-вярна и достойна служба на народа и Родина.

Съюзът смело поведе сдружените земеделци в братско единство с БКП под високо развитото знаме на Отечествен фронт на упорита борба и работа за изграждането на нова, социалистическа България.

В нашата страна започна нов живот, изпълнен с нови трудности, с нови задачи и борби. БКП мобилизира всички сили за укрепване и утвърждаване на народната власт, за ликвидиране на разрушенията от войната, за създаване условия на строителството на социализма. И в този труден момент комунистическо-земеделското единство издържа още една проверка на живота и потвърди своята живеност. Българската комунистическа партия оказа огромна братска помощ на БЗНС в борбата срещу обособилата се опозиция, срещу чуждите агенти в нашите редове и с това на дело съдействуваша за укрепване на нашата задружност за разобличаване на всички противници и изменници на борбешките традиции на нашата организация.

Политиката на БКП за социалистическо преобразуване на страната спое общите политически и икономически интереси на работници и селяни. Политиката на БКП за строителството на социализма стана обединяващ фактор за работници и селяни, за комунисти и земеделци и те, със съзнанието, че вършат общо дело, започнаха героична борба за победата на тази политика.

При тези условия, виждайки ясно, че политиката на Партията изцяло съчетава техните интереси и разбирания, съзнавайки историческата роля на партията и уобеди в нейната преданост към народните интереси, сдружените земеделци естествено и убедено приеха ръководната роля на Партията като главно и необходимо условие за развитието на нашата страна, за тържеството на работническо-селския съюз.

В строителството на социализма съвместната работа на двете братски организации все повече и повече се развива и стана фактор в борбата за победата на социализма в нашето село.

На 28-ия конгрес на БЗНС сдружените земеделци издигнаха лозунга „Всички сдружени земеделци-член на ТКЗС“. За няколко години само този лозунг стана дело. 29-ти конгрес на Съюза отчете, че всички сдружени земеделци, имащи качеството да членуват в ТКЗС, са вече предани кооператори. Той издигна сега лозунга „Всички сдружени земеделци, майстор на високи добиви!“.

Социализмът в нашата страна победи. Политиката на БКП тържествува. Тържествува и работническо-селският съюз. По-силно от всякога е комунистическо-земеделското единство.

И не само това. Развитието на комунистическо-земеделското единство, особено след историческите решения на Априлския пленум на ЦК на БКП, показа как една организация на бедни и средни селяни под ръководната ръка на Комунистическата партия, върна на един-

ството с нея, може да служи на интересите на своя народ и същевременно да издига своя политически и морален престиж.

Сдружените земеделци от Търновски окръг активно участвуват в изпълнението на плановете за ускорено икономическо развитие. Чествувайки 60-годишнината от основаването на БЗНС те правят преглед на постиженията в изпълнението на партийния лозунг „Петиетката в съкратени срокове“. През изтеклата 1959 година на високодобивните сдружени земеделци се увеличи. От над 5,000 сдружени земеделци кооператори—1,100 изпълниха плановете си и голяма част от тях бяха наградени с парични и други награди. Между тях има и такива, които през годината завоюваха рекордни добиви, като тракторно-полеводни бригадири Левтер Младенов Гергиев от с. Лозен (ТКЗС с. Камен). От площ 2,500 декара той получи средно по 263 кг пшеница, а от 120 декара по 305 кг. Бригадирът при ТКЗС с. Долна Липница Любен Неделчев е първенец в стопанството по добив на царевича. От 468 декара бригадата му е получила по 651 кг царевича, а от хибридна участък от 243 декара по 888 кг, като едно от звената е получило по 1,013 кг. Овцефермата и птицефермата с бригадир Ангел Димитров в с. Климентово (Полско-тръмбешко ТКЗС) е получила средно по 150 яйца от кокошката носачка. От 1,000 овце е получило по 4,370 кг вълна и по 57,700 литра мляко от овца.

Сдружените земеделци от Търновски окръг посрещнаха с особена радост и заслужена гордост топли думи, които отпрати др. Тодор Живков в речта си пред Народното събрание към БЗНС, за неговите значащи заслуги в борбата за ускорено икономическо развитие на страната.

„В лицето на БЗНС, в лицето на неговото ръководство, начело с др. Георги Трайков, в лицето на местните ръководства и земеделски дружини ние, българските комунисти, имаме верни съюзници и другари в борбата за изграждане на социализма на село, за по-нататъшното издигане на нашето социалистическо селско стопанство“.

Тази изключително висока оценка на Партията за работата и дейността на БЗНС представлява най-голямата награда за сдружените земеделци — активни участници, заедно с кооператорите, в целните редици на всенародното движение за ускорено развитие на нашата страна. Признанието на Партията е стимул за още по-ентусиазирано участие на сдружените земеделци и от Търновски окръг в борбата за изпълнение на стопанските задачи през 1960 година. То задължава сдружените земеделци, под ръководството на Партията, още по-дейно да участвуват в изпълнението на големите задачи.

## Използват ли се целесъобразно благоприятните дни

Настоящата зима предложени и предлага не един благоприятен ден за работа в полето. Но използват ли се те целесъобразно, извършват ли се сега ония мероприятия, от които до голяма степен в една или друга насока ще зависи увеличението на селскостопанската продукция? Ето един въпрос, който седи за отговор и пред ръководителите на ТКЗС в с. Овча могила.

Никой не може да оспори трудолюбие на овчемогиленските кооператори, тяхното желание да имат повече, да бъдат по-богати наредени софритите им. Но дали използват напълно те сега благоприятните за работа в полето зимни дни, тук може да поспорим. Ето, например, от трите бригади в стопан-

ството (в Овча могила и Червено) са извозени досега около 1,400 тона оборски тор. Но тор се извозва само в зеленчуковите градини, а по кооперативните блокове — не. А в стопанските дворове има складиран сега не по-малко от 5,000 тона.

На въпроса: „Защо не се извозва оборски тор и по кооперативните блокове?“ някои от ръководителите отговарят, че времето е лошо, добитъкът е слаб, а като се позатопли, през февруари и това ще стане. Разбира се най-главната причина не се изтъква или не се вижда. А тя е, че липсва добра организация, чрез която да се влигат масово хората за излизане на работа в полето.

Няколко десетки кооператори, които излизат нередовно за изкореняването на гори за освобождаването на площи и които са освободили около 50 от заплануваните 150 дк. съвсем не е по възможностите на стопанството в Овча могила.

А колко много работа има още! Предстои да се повдигне и разшири стената на малък язовир; да се прокопее канал от 1 км; да се почистват напонтелни канали на дължина 5 км. и пр. И всичко това, разбира се по плана на стопанството трябва да се извърши до 1 март.

Дните се излизат неусетно. Като утре ще дойде пролетта, а с нея и многобройните и неотложни задачи в полето. Ще бъде ли готово кооперативното стопанство в Овча могила да ги посрещне и изпълни достойно? По този въпрос още не е късно да помислят и вземат съответни мерки неговите ръководители.

д-р А. Бонев

Г. МУСИНСКИ  
наш спец. кореспондент.

### НИЗОВ ПЕЧАТ

## Въпросите на животновъдството в „Ленински зов“ и „Димитровски зов“

В селското стопанство животновъдството заема голям дял за увеличаване доходите на кооперативните стопанства. В уводната статия на многотиражния вестник „Ленински зов“ брой 1 с. Долна Оряховица се казва: „В ТКЗС „В. И. Ленин“ животновъдството през 1959 година отбеляза значителен напредък. Преизпълни се планът за млекодайна от кравите и биволате“. Дават се и конкретни примери за преизпълнение на плана за млекодайна, увеличаване броя на животните, сформирани биволводна ферма, племнено стадо от пекински патици и две племенни стада от ставрополски пулини. Ценното на тази статия се състои и в това, че когато се сочат успехите не се изпуска и въпросът какво трябва да се постигне по плана за 1960 година.

Но само уводната статия ли е посветена на животновъдството? Не. В подкрепа на уводната статия са поместени изказвания на животновъди и зоотехници за постигнатите успехи в кооператива. Целият брой на вестника е посветен на въпросите на животновъдството.

— Успехите, които имаме, мисля, че все още не са задоволителни. Птиците през 1960 г. ще ги удвоим и утроим и ще положим всички сили за увеличаване на яйценосеността — пише Стефанка Козлева, работеща в птицефермата.

В друго изказване, поместено пак на първа страница, се казва: „Отглеждането на свинете стана моя професия, от която съм много доволен“. Едновременно

с това свинегледачът Енчо Хр. Павлов отправя критика по отношение подобряването на битовите условия на гледачите.

В статията „Няколко думи за говедовъдството“ се набляга за подобряване на развъдно-подобрителната работа по говедовъдството, тъй, като тя досега не е била на нужната висота.

Тези и редица още материали, поместени в брой първи на „Ленински зов“ показват, че на въпросите на животновъдството се отдава важно място в страниците на многотиражната. Това е много добре. Могло е обаче едновременно с това да се поместят материали и за трудовото напрежение на полето — по мелiorативното строителство, зеленчукопроизводството и другите.

Докато в „Ленински зов“ се отделя място изключително само по въпросите на животновъдството, то в многотиражния вестник „Димитровски зов“ с. Димитровица в брой от 19 януари се мълчи. В поместената статия, озаглавена „Въпроси, които не търпят отлагане“, се казва: „Много мероприятия пропаднаха поради невявяването на кооператорите на работа. В животновъдните ферми често пъти се допускаше добитъкът да остава без храна, тъй като няма кой да я достави“. В нея по-нататък се изобразяват и редица други неудачи в работата при ранното зеленчукопроизводство. Никъде обаче не се споменава конкретно кои са носители те им. Та нали предназначението на низовия печат е да ги вижда и своевременно да откликва.

Нужно е по въпросите за трудовото напрежение през зимата, за развитието на животновъдството и по редица още други въпроси да се пише във всеки брой на селските многотиражни вестници. Това засега е най-главното.

## В отговор на критиката

След направената критика в страниците на в. „Борба“ за изоставане на работата на зеленчуковата градина в с. Димитровица, управителният съвет на стопанството взе решителни мерки. Да оглави работата на първа бригада бе изпратен Васил Коларов, а за бригадир на другата бригада бе назначен Петър П. Гинчев. С кооператорите от изоставаните звена ръководителите направиха лични срещи. За състоянието и задачите на зеленчуковото производство в стопанството заместник-председател Георги Колев говори няколко пъти по радиоемисията.

И ето, грядните вече се оживяват. Досега са напълнени и засети със зеленчукови семена 252 парника. Като най-добра се очертава бригадата на Точо Петров, който напълни и зася над 83 парника. Разсадите са в добро състояние.

Г. ДАКОВСКИ

Ст. Киров, дописник

## Васил Коларов

Изминаха 10 години от смъртта на Васил Коларов, но той е жив, той е с нас в строителството на социализма, с нас във величавата борба за ускорено икономическо развитие на страната. Ние се учим и ще се учим от него на честност и преданост към народа и Партията, на дисциплинираност и всеотдайна служба на делото на комунизма.

В. Коларов е роден на 16 юли 1877 година в гр. Шумен, сега Коларовград. Той расна в бурния период на нашата история, когато се създава българската държава, когато се заражда и социализмът в България. Едва 14—15-годишен Коларов попада под влиянието на революционното социалдемократическо движение, което прави своите първи стъпки, и оттогава свързва завинаги живота си с живота и борбите на работническата класа и всички труженници се против капитализма. Още юноша Коларов влиза в нелегална социалдемократическа кръжоци и участва в партийни политически акции.

След като завършва гимназия Васил Коларов става народен учител, но за социалистическа дейност бива

По случай 10-годишнината от смъртта му

уволнен, след което заминава за Франция и Швейцария, където следва и завършва право.

В Швейцария Коларов се обличава с руската революционна емиграция и нейните ръководители Плеханов и Акселрод, влиза в руски марксистически кръжоци, изучава съчиненията на Маркс и Енгелс.

Завърнал се в България, Коларов продължава още по-енергично временно прекъснатата партийна работа. Оттогава до края на своя живот, в течение почти на 30 г., той работи пламенно и всеотдайно за великото дело на социализма, за чистотата и светлото бъдеще на тружените се.

Ръководителите на революционното марксистическо течение в социалистическото движение Димитър Благоев и Георги Кирков високо ценят способния и талантлив младеж. По тяхно предложение Партията го изпраща в Пловдив — втори по големина град в страната и важен работнически център. Тук Коларов разгръща многогранна дейност за развитието на работническото движение и за изграждането на партийната организация.

В Пловдив Коларов е любимец на работниците и тру-

дещите се. Той стои начело на техните борби против войствената политика на буржоазията, за социално законодателство, за по-високи заплати и надници. През 1905 година Коларов е избран и остана до края на живота си член на ЦК на Партията.

Забележителна дейност развива Коларов и като народен представител. В Народно събрание Коларов безпопадно разобличава царската династия и буржоазните партийно-политически котерни, които грабят народа и го тикат от катастрофа към катастрофа. Един от най-ярките документи за борбата на Българската комунистическа партия против войната са речите и статиите на Васил Коларов против възвличането на България в Първата империалистическа война.

Многогранна и резултатна е борбата на Коларов за отстояване принципите на марксизма против опортюнизма и ревизионизма.

Заедно с цялата партия Васил Коларов възторжено посрещна Великата октомврийска социалистическа революция. В речни, брошури и статии той изяснява нейното световно-историческо значение за пролетариата и за цялото човечество. Като партийен ръководител, Коларов взема участие в организирането и ръководе-

нето на борбата в защита на младата Съветска република и непрестанно разобличава империалистическите агресивни плановете против нея.

През 1919 година, след смъртта на секретаря на ЦК на Партията Георги Кирков, Коларов бива избран за секретар на Централния комитет. Заедно с Димитър Благоев и Георги Димитров той стои начело на славните масови революционни борби в България след Първата световна война.

През 1922 година, като делегат на Партията на IV конгрес на Коминтерна, Коларов е избран за генерален секретар на Комунистическия интернационал и работи под непосредствения ръководство на Ленин. И в Комунистическия интернационал той проявява своите забележителни качества на образован и последователен революционер-марксист и придобива широка международна известност. Като представител на Коминтерна, Коларов взема участие в конгреси на Германската, Италианската, Румънската, Югославската, Монголската и други комунистически партии. Навсякъде той носи ленинската мъдрост на Интернационала и учи комунистическите ръководни кадри как по-добре да организират борбите на своите народи. От 1922 година да саморазпускането на III Интернационал Васил Коларов е член на неговото ръководство и талантлив сътрудник

на неговия орган сп. „Комунистически интернационал“.

Заедно с Георги Димитров Васил Коларов е един от организаторите и ръководителите на славното Септемврийско въстание през 1923 година.

След поражението на въстанието, преследван от озверелите фашисти, Коларов емигрира. Фашистите палачи в безсилен злоба задочного го осъждат на смърт. Но това не поколебава бележния революционер. Заедно с Георги Димитров той организира в чужбина широка масова кампания против кървяващия фашистки терор в България и в защита на борците, попаднали в плен на фашизма. Под ръководството на Георги Димитров и Васил Коларов Българската комунистическа партия се преустройва за дълга нелегална борба и повежда работническата класа и тружените се на смъртна битка срещу фашизма.

През цялото време на своята политическа дейност и особено през времето на многогодишния си емигрантски живот в СССР, успоредно с многостранната политическа и организационна работа в Комунистическия интернационал и ЦК на БКП, Коларов е талантлив научен работник. В течение на повече от 10 години той е директор на Международния аграрен институт в Москва, главен редактор на издаван от Института теоретическо списание „Аграрни

## За щастието на хората

С чувство на голяма радост и възторг миролюбивото човечество посрещна доклада на др. Никита Хрущов изнесен пред сесията на Върховния съвет на Съветския съюз с предложение за намаляване на въоръжените сили на СССР с 1,200,000 души. Топлите думи на др. Хрущов от ново сръхца сърцата на милиони хора по земята, които ненавигждат войната.

Ние, учителите, възпитателите и курсистите от Строителния техникум „Г. Димитров“ в Търново приветстваме тази високочовечна проява. Няма по-голямо щастие за нас от това, да учим, да работим и творим за делото на мира и щастието на хората.

Под грижите на нашата Партия ние с младежки ентузиазъм включваме своите сили за изпълнение на петилетката в скрътени срокове, за по бързото изграждане на социализма в нашата Родина.

Г. ГЕЛОВ

директор на Техникума

## Стъпка с историческо значение

Срадоост посрещнахме вестта за решението на Върховния съвет на СССР за ново по-редно намаление на въоръжените сили на Съветския съюз. Това решение е израз на миролюбива политика.

Ние, механизаторите от 11-та тракторна бригада в с. Добри дал, които работим де-нонощно на стопанския фронт, винаги сме вярвали в миролюбивата политика на СССР, в неговата мощ, затова сега с утроени сили ще работим за преизпълнение на плана за 1960 г.

Достоинство ще посрещнем пролетната и лятната кампания. Машините ни вече са ремонтирани. През миналата година нашият колектив спести 10 тона гориво и 15 хиляди лева. Сега също няма да се посрамим.

Никто не знае да управлява селскостопанските машини, така че можем да управляваме и бойното оръжие, ако врагът дръзне да нападне някоя социалистическа страна. Нека знаат господата империалисти, че и ние сме войници, нека помнят думите на Н. С. Хрущов, че намалението на въоръжените сили на СССР не означава отслабване на неината оторанителна мощ — напротив, 1,200,000 души са мощна струя, която ще влее своите млади сили в предсрочното изпълнение на седемлетката.

Георги ИОРДАНОВ  
тракторен бригадир

## Път към укрепване на мира и дружбата

Началото на новата 1960 година донесе приятна вест на човечеството. Приетият закон от Върховния съвет на СССР за намаляване на въоръжените сили на Съветския съюз с 1,200,000 души е нов израз на последователната миролюбива политика на великата съветска страна, нов принос за намаляване на международното напрежение и разоръжаването. Новото намаление на въоръжените сили потвърждава добрата воля и постоянния стремеж на народите на Съветския съюз да се избегне една нова, трета

световна война — за укрепване на световния мир.

Трудещите се кооператори от балканското селце Големани, разглеждайки закона за съкращаване на въоръжените сили и Обръщението на съветското правителство към парламенти на другите страни да последват неговия пример, от сърце приветствуват мирната стъпка на Съветския съюз по пътя на разоръжаването и намаляване на международното напрежение.

Стефан Г. Цонев  
с. Големани

**СТРЕМЕЖЪТ** на читалищното ръководство в с. Лесичери е по-благосклонен за културно-масова работа зимни дни да се използват по-добре. Затова и читалищта, добре отоплени, се отваря всеки ден от 9—12 и от 15—21 часа, а от библиотеката се раздават книги 3 пъти седмично.

Вестниците редовно и ежедневно се поставят в папка и се осигуряват по масите, както и списанията за ползуване от читателите. След това грижливо, по месеци се подпичват и съхраняват, така че винаги и всеки може да си направи необходимата справка по даден въпрос. А тук той ще намери всички ежедневници, ще намери и в „Стършел“ и „Борба“ и „Папалат“ и „Народен спорт“ и др. На разположение са по масите и такива списания, като „Младец“, „Септември“, „Български войн“, „Читалище“, „Народна кооперация“ и други.

Библиотеката разполага с 1,520 тома книги. Закупени са и нови 300 тома. Но все още този библиотечен фонд не може да удовлетвори напълно нарастващите културни нужди на кооператорите.

През 1959 г. са прочетени 1,730 тома книги от всичко 260 читатели. От

тях 180 са ученици и средношколци и само 80 са работници, кооператори и служители. И тук трябва да кажем, че както ороят на прочетените книги — 1,730 — така и броят на читателите — кооператори и работници може и трябва да бъде увеличен.

Съществен недостатък в работата на читалището е, че читалнята не се отваря

## Дейността на читалището може да се подобри

през целия ден. А в нея биха намерили уютно място не само десетки младежи, а и голям брой по-възрастни кооператори. Липсата на щатен библиотекар, който да се занимава само с работата на библиотеката е сериозна пречка за разгръщане на една по-цялостна и пълнокръвна дейност.

И все пак читалищното ръководство не е коленчило пред трудностите. Заедно с ръководството на ДКМС е обмислена акция за събиране безплатно на прочитни книги от населението, която акция несъмнено ще даде положителни резултати. Нуждата от удобна собствена сграда за читалището е голяма. Затова и общинският народен съвет реши през тази година да се изработят проектосметни документации и плановете за построяването на нов

читалищен дом от средства по самооблагането и други източници.

Изградената към читалището лекторска група прави опит за организиране на по-широка дейност, като се изнасят беседи на събираня и по радиоуредбата. И особено добре се посещават беседите на лекторите от окръжния център и националната лекторска група, каквито бяха организирани на тема „Изучаването на Космоса“, „Напоиването на културите“, „Възрешното и международното положение“ и други.

Добре работи театралният състав при художествения самодеен колектив. В него участвуват 30 души. Изнесени са няколко едноактни и многоактни пиеси: „От много любов“, „Пред изгрев слънце“, „Когато влязат заксяния“ и други. В уси-

на подготовка сега е пиесата „Свещ“. Освен младежите, в състава участвуват и такива активни и дългогодишни читалищни дейци, като Петър Елефтеров и Героина Н. Лазаров — учители, Елена Б. Цонева и др. Но и тук трудност. Липсва добре подготвен драматичен ръководител. И това извършва библиотекарят Кирил Р. Лянгюв.

Сравнително добре работи танцовият състав от 12 самодейци, който излиза почти на всички по-големи празници.

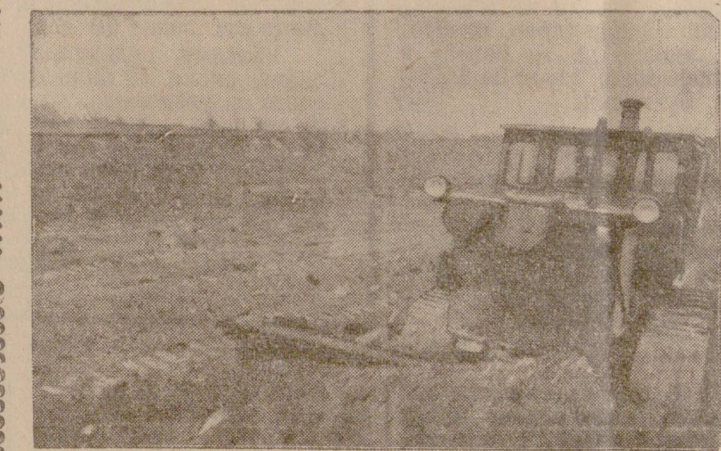
Към самодейния колектив има изграден и младежки джаз.

Хоровият състав при колектива, който се състои от 25 самодейци, предимно младежи, все още не е масовизиран, въпреки в селото да има широка възможност за неговото правилно комплектуване и масовизиране до

50—60 души.

Разбира се, дейността на читалището в с. Лесичери би могла да бъде далече по-добра, да отговори на нуждите и задачите на нашето ускорено икономическо развитие. Но за това е необходимо по-голяма активност от страна на читалищното ръководство и обвързване неговата дейност по-пряко с текущите стопански и политически задачи: ако народният съвет и ТКЗС осигурят по-добра материална подкрепа, ако комсомолското дружество и селският комитет на Отечествения фронт окажат по-добра организационна помощ, ако по-голямата част от културно-масовата дейност на нивоза организация на Отечествения фронт се провежда и чрез читалището.

Ив. ТОНКОВ



Желанието на кооператорите и особено на младежите от с. Водоей — да имат и те физкультурен стадион вече се осъществява. За неговото оформяване се работи непрекъснато, помагана им мощен булдозер.

Ив. Ив. ДЖИПОВ

скоро време — кабинет по обмяна на веществата.

За спасяване живота на болни в тежко състояние през 1959 г. е прелята 42 литра кръв, а през 1958 г. тя е била 19 литра. През същата година са преминали клинично лечение повече от 5,600 души, а през 1959 година повече от 6,300 души.

Във връзка с 537-то Постановление на Министерския съвет са проведени комплексни профилактични прегледи на работниците от 5 предприятия, а цялостен преглед на работниците от 18 предприятия, работещи при вредни за здравето условия.

Леглата на болницата от 215 през 1958 г. са увеличени на 250 през 1959 година. Прегледите се извършват бързо и качествено, като има значително подобрене в определяне на диагнозата на болните. Особено трябва да се подчертае, че през зимните дни в болницата има редовно парно отопление. Храната е п-

тателна, а грижите на медицинския персонал — изискани и топли.

Главният лекар д-р Цонев, зам. главният лекар д-р Табаков, опирайки се на партийната организация и с помощта на профорганизацията и комсомолското дружество, полагат грижи да създадат крепък колектив медицински работници, който ще осигурява и все по-добри условия за болните и истинско социалистическо отношение към хората.

Топли грижи към болните се полагат и в хирургическото, детското, родилното и другите отделения.

Радостно е наистина да се констатира, че за укрепването здравето на трудещите се, колективът на Горнооряховската обединена болница полага най-изискани грижи.

Да пожелаем на колектива тези грижи през 1960 година да бъдат още по-добри.

Ив. Ив. ДЖИПОВ

Много грижи полага Народната власт за благоустрояването на нашите селища. Не малко мероприятия се осъществиха и в гр. Павликени. Но трябва с болка да кажем, че се допускат редица слабости, които оцеляват крайните квартали и се похабяват народни средства. За тях искаме да споделя.

В началото на 1959 година бе прието една част от сумата, събрана по самооблагането, да се използва за луминисцентно осветление на градския площад, друга за направа на тротоари и т. н.

Само за 3 дни, в чест на Девети септември, лампите светнаха.

Обаче поради слаб контрол някои от стълбовете са сложени накриво и завързани с телени въжета, а лампите светиха редовно само 1 седмица. Оттогава насам те се „редуват“. Тези, които светят една вечер на следващата не светят. Случва се често да „почиват“ и половината, но и тези, които „работят“, светят слабо или просветват с трептене.

## ДА СЕ ПОМИСЛИ ЗА КРАЙНИТЕ КВАРТАЛИ!

Много работи бе извършена и по настилането на тротоарите с базалтови плочки. Отново се започна от центъра. Това е правилно, но градският народен съвет не трябва да забравя и крайните квартали. Подметнат се плочите на тротоарите, които можеха да изтраят още години.

А какво е положението в крайните квартали? Например с IV район (кв. „Долна поляна“). Той е отдалечен от центъра и, въпреки че се разраства, не му се отделя нужното внимание. Малка част от улиците имат тротоари. Останалите улици тъ-

нат в непрестъпна кал. Почти липсва и осветление. Няколко комисии са ходили в съвета да искат да се направят тротоарите и лампи до улиците, но те винаги биват изпразнени с празни обещания.

Същото е положението и в някои други квартали. Гражданите на Павликени предлагат сега, когато ще се събират нови суми по самооблагането за 1960 г., да се помисли повече по благоустрояването и на крайните квартали. Изпълнението трябва да се вслуша в това справедливо искане.

Йордан Друмев



Един от най-добрите майстори на ръчни заварки в коларската работилница при машинно-ремонтната база „Хр. Камбуров“ в Търново е Павел Недев Първанов. Той изпълнява дневната си норма средно 150 на сто.

На призива на Партията Павел ще отговаря с още по-големи успехи през настоящата година.

## Още ли трябва да се чака?

Неотдавна в рубриката „Стършел“ в „Борба“ поместих материал за съборение мост за пешеходци, свързващ село Илаков рът с махала Христовци от района на пълномощничеството на село Руховци (ГНС — Елена). Въпреки направената критика, мостът все още стои непоправен, с паднал парапет, изгнили основни предни и стълбове, с прогнило и счупено на много места дъшеме.

Не бива да се чака да стане нещастие, а незабавно мостът да се оправи.

Ц. НИКИФОРОВ

## Всички са доволни

При всяко общо кооперативно събрание се приемаха нови кооператори и сега извън кооператива в с. Константино останали малко хора. И тези, които станаха кооператори, не съжаляват.

„Над 35 години живях не-радостен живот. Мизерията и глада преди 9 септември 1944 година бяха постоянен и всекидневен тор-моз за семейството ми — говори Стоян Тодоров Пойраков. — От ранно детство се блъсках от село на село, от махала на махала, пасях чорбаджийските овце и на края не ми оставаше пукнат лев. Друго е сега. През 1959 година сам работих и изкарах 502 трудов-ни. Срещу тях вземах над 1,000 кг жито и много други продукти. Никога у нас не е имало толкова оливия, колкото взех за 1959 г.“

Много са кооператорите като Пойраков. Семейството на Стоян Н. Първанов от бригадата в с. Крумчеви е изработило 1,594 трудо-

деня, срещу които ще вземе над 22,000 лева; Стефан Бобадалиев е изкарал 1,016 трудоводня; Иван Чаушев — 1,138 трудоводня; Никола Н. Деливанов — 1,052 и др. Неприятно е, че има младежи, които не са изработили даже необходимия минимум трудоводни. Това са Рамадан Жаферов, Надежда Стоянова, Шасине Хасанова и други.

Тази година всички трябва да работят.

Ил. Бежанов

## ВТОРИЧНИТЕ СУРОВИНИ ДА НЕ СЕ ПРЕПРОДАВАТ!

В нашата страна по радиото и печата се тръбни за патриотичния почин на пионери и комсомолци по събиране на книжни, железни и други отпадъци, годни за вторична преработка в родните заводи. Откликнаха и нашите пионери, ученици от училище „Кл. Охридски“ в с. Драганово. Те не оставиха неперетърсени тавани, кошета, събраха много ненужно старо желязо, книги. По зена и отреди те го предадоха на пункта „Вторични суровини“ в Драганово. В акцията се включиха и членове на Отечествения фронт.

Материалите се приемат от Асан Яшаров. Но след като закупи отпадъците по нормирани цени той продава една част от тях на клиенти без документ. Селкооп продаде бракувана литература по 20 ст. килограма, а той започна да продава книгите за прочит по 20—25 ст. броя. Продава и парцали, желязо.

Защо се получава така?

Тодор Желязков

## СНАБДЯВАНЕТО НЕ Е ДОБРО

Необходимо е да се изтъкне, че при снабдяването на трудещите се в с. Вишовград със стоки за широко потребление се допускат все още доста слабости. Не малко стоки, чието набавяне зависи от Окръжното търговско предприятие — клон Павликени, не се доставят навреме.

Наложи се, например, селкооп във Вишовград да наема камцион от ТКЗС, за да ходи чак в Провадия за голяма част от културно-масовата дейност на нивоза организация на Отечествения фронт се провежда и чрез читалището.

Не се задоволяват добре постоянно растящите нужди със строителни материали, електрически печки, домашински съдове. Не са рядко случаите, когато ОТП не може да достави амбалажна хартия и магазинерите са принудени да обивват сирене в съвсем неподходяща и не отговаряща на хигиенните условия хартия.

В магазините на селкооп във Вишовград е необходимо да се доставят и книжарски стоки.

Христо Ив. Петров

в „БОРБА“

Стр. 3 бр. 11 от 23. 1. 1960 г.

## Успехи

## В първите дни на годината

Колективът на краефермата при ТКЗС в гр. Павликени през 1959 година положи големи усилия за изпълнение на плана за 1960 година, животновъдите зарботиха с още по-голяма енергия и сили.

Резултатите не загсянаха. За първите двадесет дни на месец януари ние получихме над 26,000 литра мляко. В сравнение със същия период на миналата е надоено в повече 7,500 литра. Целият колектив е уверен, че планът ще бъде успешно изпълнен и дори и преизпълнен.

Златка Стоянова

заведущ краефермата

## ПО СЛЕДИТЕ НА НЕПУБЛИКУВАНО ПИСМО

## ЕЛЕКТРИЧЕСКИТЕ КРУШКИ МЪЖДУКАТ

Наскоро в редакцията се получи писмо от Венко Христов Ненов от с. Росица. В него се изнася, че от няколко години електричеството в Росица е много слабо и крушките едва мъждукат. И въпреки че от „Енергоснабдяване“, район Павликени, са идвали, извършвали са поправки, положението почти не се е оправило.

Редакцията отнесе въпроса в „Енергоснабдяване“ — клон Павликени, откъдето потвърдиха изнесеното и посочиха причините за това, както и взетите мерки. Възложено е на надзорника по електромерната в Бяла черква да отговори и системно проверява състоянието на мрежата и в с. Росица. На електротехника при ТКЗС е разрешено да подменява изгорелите изолатори на трансформатора, а през второто тримесечие на тази година да бъде направен и основен ремонт на мрежата „НН“, като за този случай са запланирани и 50 железобетонни стълбове.

## ТЕ БЛАГОДАРЯТ

Между вечно зелените борове се разкрива червеният от покрив на стационар „Хр. Смирненски“ в Търново.

По терасата се разхождат мъже и жени, малки деца. Говорят оживено. Колко радостно, колко приятно да се слушат хубави неща! Та те всички се надпреварваха да се похвалят за добрите отношения, за грижите на персонала към тях. С колко много благодарност и ува-

жение бяха изпълнени думите на Ц. К. и Ел. Т. от първа стая! Другарките Григор Петков и Върбанов молят да предам благодарността на всички болни от 5-та стая към целия персонал и специално към другарките Лилияна Търкаланова и Дора Канева. Но не само те желаят това, благодарят всички.

Другарките Елена Дамянова и Лазарина Василева казват: „Ние сме болни доста отдавна. Ходили сме и на други места, в други болници, но тук, в Търновския стационар, видяхме нещо ново, което го няма другаде. Грижи, топли грижи се полагат от страна на главния лекар д-р Дончев, д-р Михалевски, д-р Генчев.“

Думите на Лазарина и Елена говореха истината. „Нашите сестри ги няма никъде. Те се отзовават на всяка наша молба. Лошо е наистина да бъдеш болен, но да попаднеш под грижите на такъв персонал не е тежко“ — така говореха всички в стационара.

В. Рикевска

# ПРЕСТЪПЛЕНИЕТО

Под горното заглавие органът на Холандската комунистическа партия „Де Вархейд“ помества уводна статия от известния писател Тойн де Фрийс, в която се казва между другото:

Западногерманските капиталисти въоръжават „своя“ народ с най-бърз възможен темп. Те го въоръжават потайно, зад кулисите както покойният Адолф. Сега засага те вършат това все още с моралната (извинете за изрази!) и материална подкрепа на своите американски и британски капиталистически събратя. Обстоятелството, че стотици стари нацисти отново са заети местата си в армията, съдилищата и тежката промишленост, където имат възможността както и по-рано да торжозат честните германци, свидетелствува за пълното морално разложение на Западна Германия. Федералната република се издига като прекалено добре охранено дете — тъпкано с кашчица от долари. Това дете — великан крещи за оръжие. То още не желае съвсем да удуши малките си братчета от общия пазар, но иска да ги притисне в кюшето, за да му отстъпят безочупно тяхната кашчица. И разглезеното детенце се нуждае естествено от жизнено пространство (до Мемел!) — иначе не е доволно.

Дайте ми средства, за да упражня насилие! — крещи хлапето. Дайте ми смъртоносни оръжия — иначе ще настане мир в Европа, а това е последното нещо, което желат американските чичковци! Нека чичковците официално да си говорят за мир — аз обаче желая да израсна добре охранен и тлъст във военна обстановка!

Но нека останем този фигуративен стил. Ясно е, че правителството в Бон е реван-

шистко правителство. Ясно е, че бонската демокрация въпреки парламентарните трикове, е подигравка с всякакво влияние на народа върху управлението на страната. Ясно е, че господата в Бон, подтикнати от господата от Рур и всички онези, които се спасиха от народната пристига, ще искат ДА УНИЩОЖАТ ВСИЧКО, което се изпреча по пътя на оръжейните монополи и на военната диктатура. Конюнктурата на превъоръжаване — ето желанието на западногерманските управници. Населението на Западна Германия трябва обаче да знае, че бонската демокрация няма нищо общо с почтеността, мира, щастие на обикновените хора и спокойното бъдеще на техните деца.

Именно поради всичко това ние почитаме и обичаме онези западни германци, които не се оставят да бъдат заблудени от надутата конюнктурата, а се борят за онова, което действително осмисля живота: за мир и сигурност, за национална и международна справедливост за разбирателство между народите.

Тези именно западни германци са смелите, хуманните и единствено истински свободни във Федералната република. Защото те слушат само своята съвест. И когато сме свидетели на такива тъжни събития като тези в Дюселдорф, където стари нацисти преследват 6-ма такива храбри хора като им монтират един средновековен процес — тогава блява цялата аморалност на бонския режим.

След като отбелязва, че несправедливата присъда срещу борците за мир ще породи стотици и хиляди нови противници на бонския режим, де Фрийс заключава:

„Забравя на Германската комунистическа партия, преследвания на антифашисти и жертви на нацизма, процеси срещу борците за мир и разоръжаване... Трябва ли тогава да се учудваме, че в Западна Германия всеки нов ден се забелязват проявления на най-долен антисемитизъм, които намират отзвук сред всички

престъпни асоциални елементи в капиталистическия свят? Нищо чудно — защото всичко това бликва от един и същ отровен извор.

Федералният канцлер д-р Конрад Аденауер демагогски заяви, че той щял да отстрани виновниците. Великолепно! Той вече може да почне със себе си“.

## Радост в село Илаков рът

Населението на Илаков рът със задоволство и голяма радост посрещна рецита на др. Никита Сергеевич Хрущов и решението на сесията на Върховния съвет на СССР за намаляване на въоръжените сили на Съветския съюз с 1.200.000 войници. Убедително и гордо прозвуча от трибуната на Върховния съвет на СССР гласът на великото съветско миролюбие.

С одобрение посрещнаха миролюбивата стъпка на Съветския съюз народите от цял свят и сега очакват да чуят думата и на капитали-

стическите държави.

С небивала радост посрещнаха трудещите се от село Илаков рът решението на съветското правителство. Горещо одобряват и приветствуват те Закона за намаляване на въоръжените сили на СССР, за мир и дружба между народите и още по-упорито ще се трудят по кооперативните поля за изпълнение и преизпълнение на петилетния план в съкратени срокове, за по-нататъшното укрепване и засилване лагера на мира и социализма.

Цончо Ц. Никифоров



## Тронадналият отряд

от В. УСПЕНСКИЙ

(15)

30.03.43. 13.00. Излязохме от района на Черната яма. На преваля е оставен двоен дозор. В пещерата е невъзможно да живееш. Студ. Опяхме две палатки. В отряда са 25 души. Четири ранени. Боеприпаси достатъчно. Продоволствие за около 1,5 месеца. Времето облачно. Ниска облачност. Вятър северен, поривист до 4 бала.

31.03.43 14.30. Умря от раните си червенофлотецът Наюм Рахманов, узбек от Ташкент. Погребан е при Черната яма. Командата почива първи ден.

01.04.43 19.00. Върна се от разузнаване старшината 2 степен Горещий. Доста сведения за бреговете укрепления на немците в района на Мисхор. Сега целият отряд е налице. Сведенията са предадени в 19.46 на Голямата земя. Горещий докладва: в Мис-

хор фашистки офицери стреляли от пистолети в знаменитата мисхорска русалка. Тадовел!

02.04.43. 16.20. Уточнихме резултатите от бойните действия за 3 месеца (януари — март). За това време са унищожени 48 немски и румънски войници и офицери, в това число 1 полковник. Танкове — 3. Автомашини — 5. Мотоцикли — 11. Картечници — 6. Минохвъргачки — 1. Оръдия — 1. Разрушени са два моста. Разузнати са укрепления по бреговата линия на 20 км. От нас загинаха 7 души. Трима ранени.

03.04.43. 17.00. Времето ясно. Вятър северо-западен до 3 бала. В 14.20 над яллата прелетя „Фокке-Вулф“. Направи два кръга над преваля. Замаскираме палатките с камъни. Огън палим само в пещерата. Старшината 1 степен Бондар доложи: акумулаторите за радиостанцията ще стигнат за три седмици. Целият



Кар. П. Борсуков



## НЕОБИКНОВЕНО ПИСМО

Чудно писмо се получи днес д-р. Дрента. То бе носеше печат от никъде и беше изпратено от местността Еловица. Авторът пише така:

„Грух, грух... Помогнете ни хора! Снега ни затруднява. Огладняхме, ожедняхме... Отслабнахме, хора... Помогнете ни! Месец и половина мина откакто ни изоставихте на произвола на съдбата. От Никуден, откакто прибрахте едно наше убого братче и го принесохте в

жертва на светията... Правите по-често тия гуляйчета, идвайте към нас! Макар че сме дивни свине и ние работим за народното стопанство. Елате! Гладуваме ден и нощ. Помогнете ни! Грух, грух... Иначе ни очаква нещо страшно!...“

— Пощаденият повъртя писмото, огледа го и макар че не носеше адрес, разбра, че трябва да го занесе в управлението съвет на ТКЗС в с. Буйновци.

## КНИГОЛЮБИВАТА УЧИТЕЛКА

Посвещавам на някои учителки от Еленския край.

Тя съветваше ревниво всеки ученик: „Книгата люби, не я забравяй нито миг!“ Ала нищо друго тя сама не е прочела, освен бримките, изплетени в една фанела! Нърсини БОРАЧ

личен състав се изми с гореща вода. Носихме в котелките. На всички е раздадено чисто бельо.

04.04.43. 16.30. Подготвяме разузнавателна група от трима души. Отново прелетя „Фокке-Вулф“. Дозорът на преваля е подсилен.

05.04.43. 12.00. Пещерата. Сутринта, в 04.00 неочаквано в тила, откъм хълма, ни нападнаха фашисти. Часовият Горещий успя да стреля. Атаката отбита. В ръкопашния бой загинаха 14 души. От 04.30 до 04.40 откъм преваля се чуваха изстрели и взривове на бомби. Вероятно, дозорът загина. Ние сме 7 души. Скрихме се в пещерата. Немците се опитват да проникнат в пещерата. Защищаваме се с картечен огън.

Същия ден, 18.00. Немците хвърлят гранати. До картечницата е убит червенофлотецът Лазаренко. Картечницата поставихме на ново място — при завоая на коридора. Боеприпасите са достатъчно, продуктите — също. Няма вода.

21.00. Водачът Ахмед Маничаров е предател! Той доведе немците. Сега той викаше да се предадем. Немците стрелят и хвърлят гранати. Ако някой прочете тези записки — знайте: предаде ни Ахмед Маничаров, кокухар от Бахчисарай.

23.30. Немците нахладиха огньовете, пият водка. Чуваме се виковете. Водят методически огън. Главният старшина Шапкин припъзля до изхода и хвърля противотанкова граната. Припъзля обратно. Два пъти е ранен.

06.04.43. 7.30. Умря Шапкин. Ранен Бондар. Няма вода. Немците хвърляха димни бомби. Седим в противогазови маски.

9.00. Немците се вмъкнаха в коридора. Атаката отбита. Оставиха 12 убити. При картечницата загина старшината II степен Иля Вершинин.

13.14. Атаката отбита. Още трима техни убити. При картечницата е ранен старшият червенофлотец Роман Свиридов.

20.00. Икономия на свещите. Останаха три. Тежко е без вода. Бондар и Свиридов искат да пият. При картечницата е червенофлотецът Канидзе.

23.00 При входа има движение. Като се сменяме с Канидзе, водим непрекъснато картечен огън.

07.04.43. През нощта немците измъкнаха от коридора убитите. Последен път предлагат да се предадем. Заплашват да вдигнат във въздуха пещерата. Продължаваме да стреляме.

без вода. Искам да пия.

23.00. Свършва се последната свещ. Вода няма. Невъзможно е да се излезе от пещерата. Хората са обезсилени. Като се посветвах с бойците, аз, командирът на отряда, вземам последно решение: да прекратим безполезните мъжии.

— Това е всичко, — тихо каза Веткин.

— Не, — Осадчий разгърна листа.

На следващата страница беше написано с химически молив: „Любима Родино! Скъпи приятели!

Направихме всичко, което можехме. Съветските моряци умират, но не се предават! Отгъстете за нас. Прощавайте близки, прощавайте приятели, прощавайте Родино!

Капитан-лейтенант А. Клинов  
Старшина I степен С. Бондар

Старшия червенофлотец Р. Свиридов  
Червенофлотец З. Канидзе.  
7 април 1943 г.“

Михайл Михайлович затвори дневника. Тримата дълго седяха мълчаливо, мислейки за едно и също. Слънцето, клонейки на запад, хвърляше върху земята топли коси лъчи. Те проникваха в откритието на пещерата, просвещаваха с червени петна стените и

## ИЗ ПОСЛАНИЕТО НА СВЕТОГО ЙОРДАНА ДО РУХОВЧАН

Братя! Истина, истина ви казвам, възрадва се душата ми от умиление, загдето аз и моите събратя преподобни бидохме посрещнати и проводени от адашите си в с. Руховци както подобава. Че голям грях се пишеше на душите ви, загдето през миналата година в най-големия студ и мраз заряхахте мене, светого Николая, Тарапонтия и Атанас и

работихте на язовира, без нито ден работата да спира. Това светого Илия водносеца много разнервира. А преподобният Игнат си оскуба брадата от яд!

И като сега през януари работата язовирна по средата прекратихте много нерви ни спестихте. Истина, истина ви казвам, като гледам от небесата, през тия слънчеви дни, че жива душа не копае край стената, възрадва ми се душата! Карайте, братя, светите празници както подобава и на язовира никога да не се явява. Като мине Връбница пресветая може чак тогава да се копае!

Братя, помнете, че след мен и великомученик Антоан се задава и него посрещнете както подобава.

Приответе си горчив пелин!

Амин!

Копие от настоящето послание е изпратено и в с. Драганово.

Във връзка със започнатия през 1958 година и сега изоставен язовир, постановено ще бъде разглеждано както в навечерието така и на самия Антоновден. А на другия ден ще бъде разяснено на младежите край манастира. Предполага се, че разискванията при хубаво време ще започнат от сутринта и ще завършат след полунощ, след което ще бъдат прочетени първа и втора глава на „Конското евангелие“.

## Нови Книги

ЛИКВИДИРАНАТА ЗАКУСВАЛНЯ. Действието се развива в планинското село Консатин. Главните герои са членовете на Управителния съвет на потребителската кооперация в селото. Романът не може да увлече читателя, защото развързката е много обикновена. Закусвалнята се превръща в склад за дърва. Накрая се прави отстъпление. Описва се една хубава картина, която преди децата с издуги бузи от банчки и милански отиват засмеи на училище. Авторът завършва с думите: „Защо не мислите за тях?“

ОГОЛЕНИЯТ КАБЕЛ. Разказва се как в драматична борба трактористите от с. Ресен успяват да извадят на яве въпросния кабел от землището на с. Никоп, който свързва селото с радиоредбата в с. Ресен.

Сетне действието се пренася на никопския площад, където онемели стоят два високоговорителя. Някой кооператор подхваля нещо, като: „Няма ли кой...“

Книгата има възпитателно значение, особено за онези, които нямат за нищо обществената собственост

ЗАЩО НИ ИЗОСТАВИХТЕ? Село в дебрите на Балкана. Падат снежинки и покриват кимари със замръзнало цвекло. Авторът е оубоухотворил цвекло, които мълвят „Защо ни изоставихте? Какво сме виновни?“ Групи кооператори стоят с наведени глави и хорово отговарят: „Простете, ний сме разведени. Напротив ний сме изхвърлени!“

Сюжетът за книгата е почерпен от действителността в с. Дрента.

Илия

(По дописки на наши близки и познати)

Кар. Ст. Бочваров

## 8. Човекът от оня свят

— Другарю полковник, аз не считам делото на отряда „Висшел“ за завършено. То тясно се приплете с делото на матроса Бондар. И този двоен възел трябва да се развърже по един начин. — с такива думи Осадчий завърши доклада си пред Карцев.

— Вие мислите, че Ахмед Маничаров и тъй наричаният Зарудний са едно лице? — запита полковникът.

Той се радваше на успеха на своя помощник, гордеше се с него. Но трябваше да се насочи майорът към по-нататъшна обмислена работа. Търсенията далече още не бяха завършени.

— Убеден съм, другарю полковник.

— Обосновете се.

— Ще се постарая. Матросът Дудко ни описа външността на Зарудний. Слаб, скуелест човек, с малко разностранни очи. Матова кожа, чернонос. Външността е доста забележителна.

— Така.

— Мичман Попов, без да знае нещо за тази характеристика, ни съобщи същото за водача Маничаров. Мичманът го е виждал два пъти до напускането на отряда.

(Следва)



— Само мене няма вътреш!

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

## СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ КИНО

Градските кина в оня свят прожектират от 25 до 31 януари следните филми: „ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ“, ТЪРНОВО; „ДОМ НА ДВЕ УЛИЦИ“, ЛЯСНА, ТЪРНОВО; „Мистер Х“, НАПРЕДЪКЪ, Г. ОРИХОВИЦА; „Симпатичен туней“, и „Войнички момичета“, „ХАР. СТОЯНОВ“, гара Г. ОРИХОВИЦА; „Квартал Порт де Лиза“, „Чужди деца“, „ХР. ВОТЕВ“, ЛЯСНА; „ВЕН. Димитров на милосърдната сестра“ и „Железничарът“, ХР. ВОТЕВ, ЕЛЕНА; „Промисъл се отлага“, и „Непоправимите“, М. ТЕАТЪР, ПА ВЪЛКЕНИ; „Киевчанинът“ II серия и „Войнички момичета“, „АКАДЕМИЯ“, СВИШОВ; „Советският спорт в полето“, „А.Л. КОНСТАНТИНОВ“, СВИШОВ; „Първият ден на мира“.

## ТЕАТЪР

С шестата „Тайната на Черното езеро“ Тържвиницият народен театър Търново ще гостува на 26 и 27 ян. (Павликини, на 28 в с. Сухидол и на 29 в Б. черква.